

Казки про мудрість

Королівські загадки

КОРОЛІВСЬКІ ЗАГАДКИ

Один король мав вірного слугу (візника). Другим те було прикро, що король его дуже любив, і всі старалися всіма способами, аби щось набрехати перед королем, аби король его відправив. І набрехали перед королем так, що король таки правда вигнав його. Він же пішов, поклонився й каже: - Дякую вам, найясніший пане, за службу, я тим дуже тішуся, що відходжу від вас з чистим серцем, що я вам нічого не винен. Король замислився над цим, каже до него: - То правда, що ти нічого не винен? Він каже: - Ні. - Коли ні, то я тобі дам три загадки, котрі ти за один місяць мені відгадай. Перша загадка була така: аби він поррахував, скільки зірок на небі. Друга: де є середина неба? А третя: що цар вартує, як сидить на престолі царським, корона на голові, булава у руці? Як той все відгадає, то цар знову его прийме і буде він далі тим, ким є, а як не відгадає, то буде покараний на смерть. За тридцять днів закликали слугу знову до того короля, а король питає: . - Чи поррахував зірки на небі? Відповідає слуга: - Поррахував. Ані одної більше, ані одної менше, скільки на вашій голові волосся. - А друга: де є середина неба? Каже слуга, що ходив багато, і ніде не може середини знайти, лише у тім дворі, у царським. Тоді каже до него цар: - Що ж я тепер вартую, що я сиджу на престолі царським? - Двадцять дев'ять дукатів. - Йой, а чому так мало? - каже найстарший цісар. — Може, більше? Каже слуга: - Ні. Бо Спаситель був проданий за тридцять, а ви лише один дукат від Господа Бога. Тоді цар дуже зрадів, наказав его прийняти назад до служби й нагородити, клеветників тих покарати.

Записано Осипом Роздольським у с.Берлин (сучасної Львівської обл.), від Кіндрата Сторожука, в 1894 році. Стиль запису збережено.